

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

11 ianuarie 2024*

„Trimitere preliminară – Politica comună în domeniul pescuitului – Conservarea resurselor – Capturi totale admisibile (TAC) aplicabile stocurilor de cod din vestul Scoției și din Marea Celtică, de merlan din Marea Irlandei și de cambulă din Marea Celtică de Sud – Regulamentul (UE) 2020/123 – Anexa I A – TAC-uri peste zero – Expirarea perioadei de aplicare – Aprecierea validității – Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 – Articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf – Obiectiv de a obține o rată de exploatare care permite realizarea producției maxime sustenabile (MSY) cel târziu în anul 2020 pentru toate stocurile – Articolele 2, 3, 9, 10, 15 și 16 – Obiective socioeconomice și de ocupare a forței de muncă – Cele mai bune avize științifice disponibile – Obligația de debarcare – Pescuit mixt – Specii de blocaj – Regulamentul (UE) 2019/472 – Articolele 1-5, 8 și 10 – Stocuri vizate – Capturi accidentale – Măsuri de remediere – Marjă de apreciere”

În cauza C-330/22,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de High Court (Înalta Curte, Irlanda), prin decizia din 7 aprilie 2022, primită de Curte la 16 mai 2022, în procedura

Friends of the Irish Environment CLG

împotriva

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Ireland,

Attorney General,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Regan, președinte de cameră, și domnii Z. Csehi, M. Ilešič, I. Jarukaitis și D. Gratsias (raportor), judecători,

avocat general: doamna T. Ćapeta,

grefier: doamna C. Strömholm, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 martie 2023,

* Limba de procedură: engleza.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Friends of the Irish Environment CLG, de J. Devlin, SC, J. Kenny, BL, și F. Logue, solicitor;
- pentru Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland și Attorney General, de M. Browne, A. Joyce, M. Lane și M. Tierney, în calitate de agenți, asistați de D. Browne, BL, și C. Toland, SC;
- pentru Parlamentul European, de I. Anagnostopoulou, E. Ni Chaoimh și I. Terwinghe, în calitate de agenți;
- pentru Consiliul Uniunii Europene, de F. Naert, A. Nowak-Salles și P. Pecheux, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de A. Dawes și A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 15 iunie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește validitatea anexei I A la Regulamentul (UE) 2020/123 al Consiliului din 27 ianuarie 2020 de stabilire, pentru anul 2020, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit ale Uniunii, în anumite ape din afara acesteia (JO 2020, L 25, p. 1), în lumina articolului 2 alineatele (1) și (2) și a articolului 3 literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO 2013, L 354, p. 22), coroborate cu articolele 9, 10, 15 și 16 din Regulamentul nr. 1380/2013, precum și cu articolele 1-5, 8 și 10 din Regulamentul (UE) 2019/472 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile pescuite în apele occidentale și apele adiacente și pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile respective, de modificare a Regulamentelor (UE) 2016/1139 și (UE) 2018/973 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007 și (CE) nr. 1300/2008 (JO 2019, L 83, p. 1), în măsura în care această anexă a stabilit, pentru anul 2020, capturile totale admisibile (TAC-urile) pentru cod (*Gadus morhua*), pe de o parte, în zona 6a, precum și în apele Uniunii Europene și în apele internaționale din zona 5b la est de 12° 00' V (COD/5BE6A) și, pe de altă parte, în zonele 7b, 7c, 7e-7k și 8-10, precum și în apele Uniunii din zona Comitetului pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului (CECAF) 34.1.1 (COD/7XAD34), pentru merlan (*Merlangius merlangus*) în zona 7a (WHG/07A) și pentru cambulă (*Pleuronectes platessa*) în zonele 7h, 7j și 7k (PLE/7HJK) (denumite în continuare „TAC-urile în litigiu”).

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Friends of the Irish Environment CLG (denumită în continuare „FIE”), o organizație neguvernamentală care își desfășoară activitatea în domeniul mediului, pe de o parte, și Minister for Agriculture, Food and the Marine (ministrul agriculturii, alimentației și mediului marin, Irlanda), Ireland (Irlanda) și Attorney General (Procurorul General, Irlanda), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea avizelor 15, 16, 19, 20, 23 și 24 de gestionare a pescuitului, emise de acest ministru pentru lunile aprilie, mai și iunie 2020.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

- 3 Articolul 61 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982 (denumită în continuare „Convenția privind dreptul mării”), intitulat „Conservarea resurselor vii”, enunță principiile generale privind conservarea resurselor vii marine.
- 4 Aceste principii generale sunt aplicate conservării și gestionării populațiilor transzonale de pești și stocurilor de pești mari migratori prin Acordul pentru aplicarea prevederilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 în legătură cu conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori, semnat la New York la 4 august 1995 (denumit în continuare „Acordul privind conservarea și gestionarea stocurilor de pește”), în special prin articolul 5 din acesta.

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 1380/2013

- 5 Considerentele (5)-(8) ale Regulamentului nr. 1380/2013 enunță:
- „(5) Uniunea este parte contractantă la [Convenția privind dreptul mării] [...] [și] la Acordul [privind conservarea și gestionarea stocurilor de pește] [...]
- (6) Aceste instrumente internaționale prevăd, mai ales, obligații de conservare, inclusiv obligația de a lua măsuri de conservare și gestionare menite a menține sau a restabili resursele marine la niveluri care să permită obținerea producției maxime sustenabile [...] [și] obligația de a aplica abordarea precaută pe scară largă în ceea ce privește conservarea, gestionarea și exploatarea stocurilor de pește [...]. [Politica comună în domeniul pescuitului (PCP)] ar trebui, așadar, să contribuie la punerea în aplicare a obligațiilor internaționale ale Uniunii în temeiul acestor instrumente internaționale. [...]
- (7) În cadrul Summitului privind dezvoltarea durabilă de la Johannesburg din 2002, Uniunea și statele sale membre s-au angajat să acționeze împotriva reducerii continue a numeroase stocuri de pește. Prin urmare, Uniunea ar trebui să își îmbunătățească PCP prin adaptarea ratelor de exploatare pentru a se asigura că, într-o perioadă rezonabilă de timp, exploatarea resurselor biologice marine reface și menține populațiile de specii exploatare peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile. Ratele de exploatare ar trebui atinse până în 2015. Atingerea respectivelor rate de exploatare până la o dată ulterioară ar trebui

permisă doar dacă atingerea acestora până în 2015 ar periclita în mod deosebit sustenabilitatea socială și economică a flotelor de pescuit în cauză. După 2015, respectivele rate ar trebui atinse cât mai curând cu putință și în orice caz cel târziu în 2020. Atunci când informațiile științifice sunt insuficiente pentru a stabili aceste niveluri, se pot lua în considerare parametri aproximativi.

- (8) Deciziile de gestionare în materie de producție maximă sustenabilă în cadrul pescuitului mixt ar trebui să ia în calcul dificultatea de a pescui toate stocurile din cadrul unui pescuit mixt și de a obține producția maximă sustenabilă în același timp, în special în cazurile în care avizele științifice arată că este foarte dificil să se evite așa-numitele specii de blocaj prin creșterea selectivității uneltelor de pescuit utilizate. Ar trebui să li se solicite organismelor științifice corespunzătoare să ofere recomandări cu privire la nivelurile adecvate ale mortalității prin pescuit în aceste circumstanțe.”

6 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Obiective”, prevede la alineatele (1)-(3) și (5):

„(1) PCP garantează că activitățile de pescuit și de acvacultură asigură condiții de mediu sustenabile pe termen lung și sunt gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de realizare de beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de contribuire la disponibilitatea aprovizionării cu alimente.

(2) PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile.

În vederea atingerii obiectivului de refacere progresivă și menținere a populațiilor de stocuri de pește peste nivelurile de biomasă capabile să obțină producția maximă sustenabilă, rata de exploatare a producției maxime sustenabile trebuie obținută acolo unde este posibil, până în 2015, și în mod progresiv, printr-o creștere incrementală, cel târziu până în 2020, pentru toate stocurile.

(3) PCP pune în aplicare abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, pentru a garanta că impacturile negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin sunt reduse la minimum [...]

[...]

(5) PCP, în special:

(a) elimină treptat aruncarea capturilor înapoi în mare, de la caz la caz, luând în considerare cele mai bune avize științifice disponibile, prin evitarea și reducerea pe cât posibil a capturilor nedorite, și asigură treptat debarcarea capturilor;

[...]

(c) oferă condiții pentru o industrie a capturii și prelucrării resurselor piscicole și activități desfășurate pe uscat legate de pescuit viabile și competitive din punct de vedere economic;

[...]

(f) contribuie la un nivel de trai echitabil pentru cei ce depind de activitățile de pescuit, ținând seama de pescuitul costier și de aspectele socioeconomice;

[...]"

7 Potrivit articolului 3 din regulamentul menționat, intitulat „Principiile bune guvernante”:

„PCP este ghidată de următoarele principii de bună guvernanta:

[...]

(c) stabilirea măsurilor în conformitate cu cele mai bune avize științifice disponibile;

(d) o perspectivă pe termen lung;

[...]"

8 Articolul 4 din același regulament, intitulat „Definiții”, prevede la alineatul (1):

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

[...]

7. prin «producție maximă sustenabilă» se înțelege cea mai mare producție echilibrată teoretică care poate fi extrasă în mod continuu în medie dintr-un stoc în condițiile de mediu existente în medie, fără a afecta în mod semnificativ procesul de reproducție;

[...]

14. prin «stoc» se înțelege o resursă biologică marină existentă într-o anumită zonă de gestionare;

[...]

36. prin «pescuitul mixt» se înțelege pescuitul în cursul căruia mai mult de o specie este prezentă și în cadrul căruia este probabilă capturarea mai multor specii prin aceeași operațiune de pescuit;

[...]"

9 Articolul 6 din Regulamentul nr. 1380/2013, intitulat „Dispoziții generale”, prevede la alineatul (2):

„[...] Măsurile de conservare se adoptă ținându-se cont de avizele științifice, tehnice și economice disponibile [...]"

10 Articolul 9 din acest regulament, intitulat „Principii și obiective ale planurilor multianuale”, are următorul cuprins la alineatele (1)-(3) și (5):

„(1) Planurile multianuale se adoptă în mod prioritar, pe baza avizelor științifice, tehnice și economice, și includ măsuri de conservare pentru refacerea și menținerea stocurilor de pește

peste nivelurile care pot asigura producția maximă sustenabilă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2).

(2) În cazurile în care țintele referitoare la atingerea producției maxime sustenabile menționate la articolul 2 alineatul (2) nu pot fi stabilite din cauza insuficienței datelor, planurile multianuale prevăd măsuri bazate pe abordarea precaută, care să asigure cel puțin un nivel comparabil de conservare a stocurilor relevante.

(3) Planurile multianuale vizează:

[...]

(b) în cazul pescuitului mixt sau în cazul în care dinamica stocurilor prezintă legături reciproce, pescuitul prin care se exploatează mai multe stocuri într-o zonă geografică relevantă [...]

[...]

(5) Planurile multianuale pot conține obiective și măsuri de conservare specifice bazate pe abordarea ecosistemică, pentru a aborda problemele specifice ale pescuitului mixt în legătură cu realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 2 alineatul (2) pentru amestecurile de stocuri vizate de plan, în cazurile în care avizele științifice indică faptul că nu se poate obține sporirea selectivității. [...]"

11 Articolul 10 din regulamentul menționat, intitulat „Conținutul planurilor multianuale”, prevede la alineatul (1):

„După caz și fără a aduce atingere competențelor respective în temeiul tratatului, un plan multianual include:

[...]

(b) obiective care să fie compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2 și cu dispozițiile relevante de la articolele 6 și 9;

(c) ținte cuantificabile cum ar fi ratele de mortalitate prin pescuit și/sau biomasa stocului de reproducere;

[...]”

12 Articolul 15 din același regulament, intitulat „Obligația de debarcare”, prevede la alineatele (1) și (9):

„(1) Toate capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură, [...], care sunt capturate în timpul activităților de pescuit în apele Uniunii sau de navele de pescuit ale Uniunii aflate în afara apelor Uniunii, în ape care nu fac obiectul suveranității sau jurisdicției unei țări terțe, [...] sunt aduse și păstrate la bordul navelor de pescuit, înregistrate, debarcate și deduse din cote, după caz, [...] în conformitate cu următorul calendar:

[...]

(d) Cel târziu de la 1 ianuarie 2017 pentru speciile care definesc pescuitul și nu mai târziu de 1 ianuarie 2019 pentru toate celelalte specii [...]

[...]

(9) Pentru stocurile care fac obiectul unei obligații de debarcare, statele membre pot utiliza o flexibilitate de la an la an de până la 10 % din debarcările lor permise. În acest scop, un stat membru poate permite debarcarea de cantități suplimentare din stocul care face obiectul obligației de debarcare, cu condiția ca aceste cantități să nu depășească 10 % din cota alocată statului membru respectiv. [...]"

13 Articolul 16 din Regulamentul nr. 1380/2013, intitulat „Posibilitățile de pescuit”, are următorul cuprins la alineatele (2) și (4):

„(2) Atunci când se introduce o obligație de debarcare pentru un stoc de pește, oportunitățile de pescuit se stabilesc ținându-se cont de schimbarea de la stabilirea oportunităților de pescuit pentru a reflecta debarcările la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta capturile pe baza faptului că, pentru primul an și pentru următorii ani, debarcarea stocului respectiv nu va mai fi permisă.

[...]

(4) Posibilitățile de pescuit se stabilesc în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și respectă țintele cuantificabile, calendarele și marjele stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (c).”

Regulamentul 2019/472

14 Articolul 1 din Regulamentul 2019/472, intitulat „Obiect și domeniu de aplicare”, prevede la alineatele (1) și (4):

„(1) Prezentul regulament stabilește un plan multianual [...] pentru stocurile demersale enumerate mai jos [...], în apele occidentale [...], pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile respective:

[...]

(4) Prezentul regulament se aplică și stocurilor capturilor accidentale din apele occidentale în cadrul pescuitului din stocurile menționate la alineatul (1). [...]"

15 Potrivit articolului 2 din acest regulament, intitulat „Definiții”:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții [...]:

1. «ape occidentale» înseamnă apele de nord-vest [subzonele (Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelelor Maritime) (ICES) 5 (exceptând diviziunea 5a și numai apele Uniunii din diviziunea 5b), 6 și 7] și apele de sud-vest [subzonele ICES 8, 9 și 10 (apele din jurul insulelor Azore) și zon[a] CECAF 34.1.1 [...] (apele din jurul insulelor Madeira și Canare)];

2. «interval F_{MSY} » înseamnă un interval de valori furnizat în cele mai bune avize științifice disponibile, în special în avizele științifice ale ICES [...], în care toate nivelurile mortalității prin pescuit asigură producția maximă durabilă (MSY) pe termen lung, pentru un anumit model de pescuit și în condițiile medii actuale de mediu, fără a afecta în mod semnificativ procesul de reproducere pentru stocurile în cauză. [...]

[...]

8. « B_{lim} » înseamnă nivelul de referință al biomasei stocului de reproducere furnizat în cele mai bune avize științifice disponibile, în special de către ICES sau de către un organism științific independent similar, recunoscut la nivelul Uniunii sau la nivel internațional, sub care poate exista capacitate de reproducere redusă;

[...]”

16 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Obiective”, are următoarea formulare la alineatul (1):

„Planul contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul pescuitului prevăzute la articolul 2 din Regulamentul [nr. 1380/2013], în special prin aplicarea abordării precaute a gestionării pescuitului, și urmărește să asigure faptul că exploatarea resurselor biologice marine vii reface și menține populațiile de specii exploatare peste nivelurile care pot să asigure MSY.”

17 Articolul 4 din același regulament, intitulat „Ținte”, prevede la alineatul (1):

„Rata-țintă a mortalității prin pescuit în conformitate cu intervalele F_{MSY} definite la articolul 2 trebuie să fie atinsă cât mai repede posibil și pe baza unei creșteri progresive până în 2020 pentru stocurile enumerate la articolul 1 alineatul (1) și trebuie să se mențină ulterior în intervalele F_{MSY} în conformitate cu prezentul articol.”

18 Articolul 5 din Regulamentul 2019/472, intitulat „Gestionarea stocurilor capturate accidental”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Măsurile de gestionare pentru stocurile menționate la articolul 1 alineatul (4), inclusiv, după caz, posibilitățile de pescuit, se stabilesc ținând cont de cele mai bune avize științifice disponibile și sunt în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 3.

(2) Stocurile menționate la articolul 1 alineatul (4) sunt gestionate în conformitate cu abordarea precaută a gestionării pescuitului [...], în cazul în care nu sunt disponibile informații științifice adecvate [...].

(3) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul [nr. 1380/2013], gestionarea pescuitului mixt în ceea ce privește stocurile menționate la articolul 1 alineatul (4) din prezentul regulament ia în calcul dificultatea de a pescui toate stocurile la MSY în același timp, în special în cazurile în care acest lucru conduce la o închidere prematură a activităților de pescuit.”

19 Articolul 8 din Regulamentul 2019/472, intitulat „Garanții”, prevede la alineatul (2) că, atunci când, printre altele, biomasa stocului de reproducere este sub B_{lim} , pot fi luate măsuri de remediere și, în special, suspendarea activităților de pescuit specifice vizând stocul sau unitatea funcțională în cauză și reducerea corespunzătoare a posibilităților de pescuit.

20 Articolul 10 din acest regulament, intitulat „Posibilitățile de pescuit”, prevede la alineatul (1):

„La alocarea posibilităților de pescuit pe care le au la dispoziție în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul [nr. 1380/2013], statele membre țin cont de compoziția probabilă a capturilor realizate de navele care participă la pescuitul mixt.”

Regulamentul 2020/123

21 Considerentele (7), (8), (16)-(18) și (26) ale Regulamentului 2020/123 enunță:

„(7) Există anumite stocuri pentru care ICES a emis avize științifice pentru capturi zero. Dacă TAC-urile pentru aceste stocuri sunt stabilite la nivelul indicat în avizul științific, obligația de a debarca integral capturile, inclusiv capturile accidentale din stocurile respective, din cadrul activităților de pescuit mixt ar conduce la fenomenul «speciilor de blocaj». Pentru a se ajunge la un echilibru corect între pescuitul continuu, având în vedere eventualele implicații socioeconomice grave, și necesitatea de a atinge o stare biologică bună pentru aceste stocuri, luând în considerare dificultatea de a pescui concomitent toate stocurile din cadrul activităților de pescuit mixt la un nivel care să permită [MSY], este adecvat să se stabilească TAC-uri specifice pentru capturile accidentale din stocurile respective. Nivelul TAC-urilor respective ar trebui să fie de așa natură încât rata mortalității pentru stocurile respective să scadă și să ofere stimulente pentru a îmbunătăți selectivitatea și evitarea. Pentru a garanta, în măsura în care este posibil, utilizarea posibilităților de pescuit în cadrul pescuitului mixt în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul [nr. 1380/2013], este necesar să se creeze o rezervă comună pentru schimburile de cote pentru acele state membre care nu beneficiază de nicio cotă din care să își poată acoperi capturile accidentale inevitabile.

(8) Pentru a reduce capturile din stocurile pentru care sunt stabilite TAC-uri de capturi accidentale, posibilitățile de pescuit pentru activitățile de pescuit în care se capturează pești provenind din stocurile respective ar trebui să fie stabilite la niveluri care să contribuie la refacerea biomasei stocurilor vulnerabile până la niveluri sustenabile. De asemenea, pentru a preveni aruncarea înapoi în mare ilegală a capturilor, ar trebui să fie instituite măsuri tehnice și de control, care sunt legate în mod intrinsec de posibilitățile de pescuit.

[...]

(16) În conformitate cu articolul 8 din planul multianual pentru apele occidentale, atunci când avizele științifice indică faptul că biomasa stocului de reproducere pentru oricare dintre stocurile menționate la articolul 1 alineatul (1) din planul menționat este sub B_{lim} , trebuie să se ia măsuri de remediere suplimentare pentru a asigura revenirea rapidă a stocului la niveluri peste nivelul capabil să asigure MSY. În special, aceste măsuri de remediere pot include suspendarea activităților de pescuit specifice vizând stocul respectiv și reducerea adecvată a posibilităților de pescuit pentru stocurile respective și/sau pentru alte stocuri din zonele de pescuit care înregistrează capturi accidentale de cod sau de merlan.

- (17) În avizul său, ICES a indicat că stocurile de cod și de merlan din Marea Celtică se situează sub B_{lim} . Prin urmare, pentru aceste stocuri ar trebui luate măsuri de remediere suplimentare. [...] În ceea ce privește Marea Celtică, măsurile respective ar trebui să constituie modificări tehnice ale caracteristicilor uneltelor de pescuit pentru a reduce capturile accidentale de merlan, care sunt legate în mod funcțional de posibilitățile de pescuit pentru zonele de pescuit în care sunt capturate aceste specii.
- (18) Au fost luate măsuri de remediere vizând posibilitățile de pescuit pentru 2019 în ceea ce privește codul din Marea Celtică. Cu această ocazie, TAC pentru acest stoc a fost rezervată exclusiv pentru capturile accidentale. Cu toate acestea, întrucât stocul se află sub B_{lim} , ar trebui luate măsuri de remediere suplimentare pentru a asigura revenirea stocului peste nivelul capabil să asigure MSY, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din planul multianual pentru apele occidentale. Aceste măsuri ar îmbunătăți selectivitatea, prin introducerea, în zonele în care capturile de cod sunt semnificative, a obligativității de a utiliza unelte cu niveluri mai scăzute de capturi accidentale de cod, reducându-se astfel mortalitatea prin pescuit a acestui stoc în cadrul pescuitului mixt. Nivelul TAC ar trebui să fie stabilit astfel încât să se evite închiderea prematură a activității de pescuit la începutul anului 2020. În plus, TAC ar trebui să fie de așa natură încât să se evite posibila aruncare a capturilor înapoi în mare, care ar putea submina colectarea datelor și evaluarea științifică a stocului. Stabilirea TAC la 805 tone ar asigura, în 2020, o creștere considerabilă a biomasei reproducătoare a stocului, de cel puțin 100 %, pentru a permite revenirea rapidă a stocului la niveluri capabile să asigure [MSY].

[...]

- (26) [...] [A]vând în vedere că biomasa stocurilor de [...] COD/5BE6A, [...], WHG/07A și PLE/7HJK este sub B_{lim} și că în 2020 sunt permise numai activități de pescuit accidental și științific, statele membre s-au angajat să nu aplice articolul 15 alineatul (9) din Regulamentul [nr. 1380/2013] pentru aceste stocuri în 2020, astfel încât capturile să nu depășească, în 2020, TAC-urile stabilite.”

- 22 Articolul 5 din Regulamentul 2020/123, intitulat „TAC-uri și repartizări”, prevede la alineatul (1):

„TAC-urile pentru navele de pescuit ale Uniunii aflate în apele Uniunii sau în anumite ape din afara Uniunii, precum și repartizarea acestor TAC-uri între statele membre și, după caz, condițiile legate funcțional de acestea sunt stabilite în anexa I.”

- 23 Articolul 8 din acest regulament, intitulat „Mecanismul privind schimbul de cote pentru TAC-urile aferente capturilor accidentale inevitabile în ceea ce privește obligația de debarcare”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Pentru a se ține seama de instituirea obligației de debarcare și pentru a pune cote pentru anumite capturi accidentale la dispoziția statelor membre care nu au o cotă, se aplică mecanismul privind schimbul de cote prevăzut la alineatele (2)-(5) din prezentul articol în ceea ce privește TAC-urile indicate în anexa IA.

(2) 6 % din fiecare cotă din cadrul TAC-urilor pentru cod din Marea Celtică, cod din vestul Scoției, merlan din Marea Irlandei și cambulă din diviziunile ICES 7h, 7j și 7k, [...], repartizate fiecărui stat membru, se pun la dispoziție în vederea constituirii unei rezerve comune pentru schimburile de cote, care urmează să fie deschisă începând cu 1 ianuarie 2020. Statele membre care nu dispun de cote au acces exclusiv la rezerva comună de cote până la 31 martie 2020.

(3) Cantitățile extrase din rezerva comună nu pot face obiectul unor schimburi sau al unor transferuri către anul următor. Orice cantitate rămasă neutilizată se returnează, ulterior datei de 31 martie 2020, acelor state membre care au contribuit inițial la rezerva comună pentru schimburile de cote.”

- 24 Articolul 13 din regulamentul menționat, intitulat „Măsuri de remediere pentru cod și merlan în Marea Celtică”, impune mai multe măsuri pentru îmbunătățirea selectivității traulelor de fund și a seinelor utilizate în mai multe zone din Marea Celtică de navele ale căror capturi constau în eglefin în proporție de cel puțin 20 %. Aceste nave nu pot pescui în respectivele zone decât dacă utilizează unelte care prezintă anumite caracteristici tehnice, în special cerințe minime cu privire la dimensiunea ochiului de plasă al sacului traulului, enumerate în acest articol. Normele amintite nu se aplică însă navelor ale căror capturi accidentale de cod nu depășesc 1,5 %, conform evaluării Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP). În plus, navele Uniunii pot utiliza o unealtă de pescuit cu un grad ridicat de selectivitate ca alternativă la cele enumerate în acest articol, ale cărei caracteristici tehnice determină, potrivit unui studiu științific evaluat de CSTEP, capturi de cod mai mici de 1 %.
- 25 Anexa IA la Regulamentul 2020/123 stabilește pentru Uniune TAC-urile în litigiu la 1 279 de tone pentru cod (*Gadus morhua*) în zona 6a, precum și în apele Uniunii și în apele internaționale din zona 5b la est de 12° 00' V (COD/5BE6A), la 805 tone pentru această specie în zonele 7b, 7c, 7e-7k și 8-10, precum și în apele Uniunii din zona CECAF 34.1.1 (COD/7XAD34), la 721 de tone pentru merlan (*Merlangus merlangus*) în zona 7a (WHG/07A) și, respectiv, la 67 de tone pentru cambulă (*Pleuronectes platessa*) în zonele 7h, 7j și 7k (PLE/7HJK). În această anexă IA se precizează că TAC-urile respective privesc exclusiv capturile accidentale de cod, de merlan și de cambulă în activitățile de pescuit care vizează alte specii și că pescuitul direcționat din aceste specii nu este autorizat în cadrul cotei alocate fiecărui stat membru.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 26 În urma adoptării Regulamentului 2020/123, ministrul agriculturii, alimentației și mediului marin a emis printre altele avizele 15 și 16 de gestionare a pescuitului pentru luna aprilie 2020, avizele 19 și 20 pentru luna mai 2020, precum și avizele 23 și 24 pentru luna iunie 2020. Aceste avize stabilesc, pentru stocurile vizate de TAC-urile în litigiu, limite de captură peste zero, exclusiv cu titlu de captură accidentală.
- 27 Prin acțiunea depusă la 17 iunie 2020 la High Court (Înalta Curte, Irlanda), instanța de trimitere, FIE a solicitat printre altele acesteia să sesizeze Curtea cu o întrebare preliminară privind validitatea Regulamentului 2020/123 și să emită o ordonanță de certiorari în vederea anulării în esență a avizelor de gestionare a pescuitului menționate mai sus.
- 28 În cadrul acestei acțiuni, FIE invocă excepția de nelegalitate a Regulamentului 2020/123, întemeiată pe faptul că, prin stabilirea TAC-urilor în litigiu la niveluri peste zero, Consiliul Uniunii Europene nu a ținut seama de avizele ICES care recomandă, în vederea obținerii MSY, capturi egale cu zero pentru stocurile de cod din vestul Scoției și din Marea Celtică, de merlan din Marea Irlandei și de cambulă din Marea Celtică de Sud, cărora li se aplică TAC-urile menționate. Prin urmare, Consiliul ar fi încălcat dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013, care prevede printre altele că rata de exploatare a stocurilor de pește care permit obținerea MSY va fi atinsă cel târziu până în 2020 pentru toate stocurile.

- 29 Pârâtele din litigiul principal susțin, pe cale de excepție, că acțiunea menționată este ipotetică, întrucât Regulamentul 2020/123 nu mai este în vigoare și a fost înlocuit de regulamente care stabilesc TAC-urile pentru anul 2021 și pentru anul 2022. În consecință, ele consideră că instanța de trimitere nu ar trebui nici să adreseze o întrebare preliminară, și nici să examineze această acțiune.
- 30 Cu privire la fond, aceste părți susțin că Regulamentul nr. 1380/2013 trebuie coroborat cu Regulamentul 2019/472 și că din acesta reiese că, pentru a adopta Regulamentul 2020/123, Consiliul a trebuit să efectueze o evaluare complexă a unei chestiuni cu multiple aspecte care trebuie luate în considerare, cum ar fi efectele socioeconomice ale măsurilor avute în vedere, precum și dificultatea inerentă pescuitului mixt constând în faptul că o anumită specie poate fi capturată accidental în cadrul activităților de pescuit care vizau alte specii.
- 31 În primul rând, instanța de trimitere consideră că îi revine sarcina de a examina acțiunea cu care este sesizată. În această privință, ea consideră în special, pe de o parte, că durata limitată de validitate a Regulamentului 2020/123 și a avizelor de gestionare a pescuitului în cauză ar împiedica, în caz contrar, contestarea acestora din urmă în fața instanțelor irlandeze și că, pe de altă parte, problema care se ridică în speță poate fi invocată în litigii viitoare referitoare la regulamente analoge.
- 32 În al doilea rând, instanța de trimitere consideră că, având în vedere criteriile stabilite prin Hotărârea din 22 octombrie 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452), este obligată să formuleze o cerere de decizie preliminară.
- 33 Mai întâi, ea observă că principala problemă de drept care trebuie soluționată în speță este aceea dacă obiectivul urmărit la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013 conduce la o obligație imperativă globală care trebuie respectată de Consiliu la stabilirea TAC-urilor pentru anul 2020 sau dacă, astfel cum susțin pârâtele din litigiul principal, este vorba doar despre un obiectiv printre altele pe care Consiliul trebuie să îl ia în considerare, la fel ca un mare număr de aspecte atât științifice, cât și economice.
- 34 În continuare, instanța de trimitere arată că împărtășește opinia pârâtelor din litigiul principal potrivit căreia Consiliul trebuia să țină seama, în cadrul stabilirii TAC-urilor, de un anumit număr de aspecte care au efecte economice în special asupra comunităților costiere care depind de veniturile din pescuit, cum ar fi capturile accidentale în cadrul pescuitului mixt și fenomenul „specii de blocaj”, precum și aplicarea obligației de debarcare în cazul tuturor speciilor capturate, inclusiv al celor care nu sunt vizate de activitățile de pescuit.
- 35 Cu toate acestea, ea estimează că avizele emise de ICES în anul 2019, care preconizau un nivel de captură egal cu zero pentru stocurile menționate la punctul 28 din prezenta hotărâre, pentru a garanta niveluri de exploatare care permiteau obținerea MSY în anul 2020, constituiau cele mai bune avize științifice disponibile la data adoptării Regulamentului 2020/123.
- 36 Pe de altă parte, instanța de trimitere consideră că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013 nu conține nicio normă specifică și nicio derogare pentru capturile accidentale. Ea deduce de aici că această dispoziție impunea Consiliului, pentru a garanta rate de exploatare care să permită obținerea MSY pentru toate stocurile cel târziu în anul 2020, să stabilească TAC-urile în conformitate cu avizele ICES menționate la punctul anterior.

- 37 În plus, instanța de trimitere este de părere că TAC-urile în litigiu nu pot fi justificate prin argumentul întemeiat pe efectul lor minim, din moment ce, astfel cum reiese din probele prezentate în fața sa, aceste TAC-uri reprezentau 62 % și, respectiv, 54 % din biomasa stocului de reproducere de cod în fiecare dintre zonele în cauză și 52 % dintr-o astfel de biomasă în ceea ce privește merlanul.
- 38 În sfârșit, ea apreciază că obiectivul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013 nu constituie un „simplu obiectiv ambițios”, ci, dimpotrivă, un obiectiv central al PCP, de înalt nivel. Astfel, respectarea acestui obiectiv s-ar impune în cazul planurilor multianuale și al posibilităților de pescuit prevăzute la articolul 9 și, respectiv, la articolul 16 alineatul (4) din acest regulament.
- 39 Având în vedere toate aceste considerații, instanța de trimitere are îndoieli serioase cu privire la validitatea Regulamentului 2020/123.
- 40 În aceste condiții, High Court (Înalta Curte) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) În condițiile în care Regulamentul [2020/123] a fost înlocuit și/sau măsurile naționale de transpunere au expirat, este necesară formularea prezentei cereri de decizie preliminară?
- 2) Anexa IA la [Regulamentul 2020/123] este lipsită de validitate, în raport cu scopurile și obiectivele Regulamentului [nr. 1380/2013], în special cu articolul 2 alineatele (1) și (2) din [acesta], inclusiv cu obiectivul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) a doua teză și cu principiile bune guvernante prevăzute la articolul 3 literele (c) și (d) din acest regulament (inclusiv măsura în care acesta se aplică stocurilor pentru care se impune o abordare precaută), coroborate cu articolele 9, 10, 15 și 16 din regulamentul menționat și cu considerentele [acestuia], precum și cu articolele 1, 2, 3, 4, 5, 8 și 10 din Regulamentul [2019/472], în măsura în care [TAC-urile] stabilite prin Regulamentul [2020/123] nu respectă avizul de zero capturi pentru [MSY] emis de [ICES] pentru anumite specii?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la admisibilitate

- 41 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere ridică problema dacă prezenta cerere de decizie preliminară privind validitatea Regulamentului 2020/123 este necesară, în condițiile în care regulamentul respectiv și măsurile naționale de punere în aplicare a acestuia, în discuție în cauza principală, nu mai sunt aplicabile. Ea invită, așadar, în esență, Curtea să se pronunțe cu privire la admisibilitatea respectivei cereri.
- 42 În această privință, pârâtele din litigiul principal susțin că cererea menționată este inadmisibilă. În opinia lor, pe de o parte, având în vedere expirarea perioadei de aplicare a Regulamentului 2020/123 și a avizelor de gestionare a pescuitului în discuție în cauza principală, întrebările pe care le ridică prezenta cauză au caracter ipotetic, în sensul jurisprudenței Curții. Pe de altă parte, ele arată că, răspunzând la aceste întrebări, Curtea ar proceda la aprecierea validității Regulamentului 2020/123 în afara termenului de două luni prevăzut la articolul 263 TFUE și că nu ar avea toate elementele de fapt necesare pentru răspunsul său, de care ar fi dispus în cadrul unei acțiuni întemeiate pe acest articol.

- 43 Dintr-o jurisprudență constantă a Curții reiese că, în cazul în care o chestiune referitoare la validitatea unui act adoptat de instituțiile Uniunii se invocă în fața unei instanțe naționale, instanța respectivă este cea care trebuie să aprecieze dacă o decizie preliminară în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre și, prin urmare, să solicite Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune. În consecință, în cazul în care întrebările adresate de instanța națională privesc validitatea unei norme de drept al Uniunii, Curtea este, în principiu, obligată să se pronunțe (Hotărârea din 28 martie 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 44 Astfel, Curtea nu poate refuza să se pronunțe asupra unei întrebări preliminare privind aprecierea validității decât atunci când, în special, cerințele referitoare la conținutul cererii de decizie preliminară care figurează la articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții nu sunt respectate sau atunci când este evident că aprecierea validității unei norme de drept al Uniunii, solicitată de instanța națională, nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal ori atunci când problema este de natură ipotetică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 martie 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punctul 50 și jurisprudența citată).
- 45 În special, având în vedere spiritul de cooperare care trebuie să guverneze funcționarea procedurii preliminare și în conformitate cu articolul 94 litera (c) din acest regulament, este indispensabil ca instanța națională să expună în decizia sa de trimitere motivele exacte care au determinat-o să ridice problema validității anumitor dispoziții din dreptul Uniunii, precum și motivele de nevaliditate care ar putea fi reținute (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 ianuarie 2006, IATA și ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, punctul 31, și Hotărârea din 4 mai 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, punctele 24 și 25, precum și jurisprudența citată).
- 46 În această privință, astfel cum reiese din motivarea cererii de decizie preliminară, instanța de trimitere consideră, în lumina jurisprudenței naționale, că îi revine sarcina de a examina acțiunea principală, în pofida faptului că Regulamentul 2020/123 și avizele de gestionare a pescuitului contestate în cadrul acțiunii menționate nu mai sunt aplicabile. În special, în opinia sa, caracterul temporar al acestor acte face imposibilă contestarea lor în cursul duratei lor limitate de validitate.
- 47 Or, în primul rând, nu revine Curții să repună în discuție aprecierea instanței de trimitere cu privire la admisibilitatea acțiunii principale, care, în cadrul procedurii trimiterii preliminare, este de competența instanței naționale. În speță, instanța de trimitere a respins obiecțiile de inadmisibilitate invocate în fața sa de pârâtele din litigiul principal și întemeiate pe caracterul ipotetic al acțiunii menționate, în sensul dreptului național. Pe de altă parte, faptul că perioada de aplicare a avizelor de gestionare a pescuitului care fac obiectul acțiunii principale a expirat nu se opune pronunțării Curții asupra unei întrebări preliminare din moment ce o asemenea acțiune este autorizată de dreptul național, iar această întrebare răspunde unei nevoi obiective pentru soluționarea litigiului cu care instanța de trimitere este legal sesizată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 decembrie 2018, Wightman și alții, C-621/18, EU:C:2018:999, punctele 30 și 31, precum și jurisprudența citată).
- 48 În al doilea rând, în ceea ce privește expirarea perioadei de aplicare a TAC-urilor în litigiu, este suficient să se arate, *primo*, că avizele de gestionare a pescuitului contestate în cadrul acțiunii principale au fost adoptate pe baza acestor TAC-uri, *secundo*, că acestea din urmă erau în vigoare la data adoptării respectivelor avize și, *tertio*, că nevaliditatea lor este invocată cu titlu incident în susținerea acțiunii menționate. Rezultă că expirarea perioadei de aplicare a TAC-urilor

menționate nu poate determina inadmisibilitatea unei întrebări referitoare la validitatea acestora, întrucât întrebarea respectivă răspunde unei nevoi obiective pentru soluționarea litigiului cu care instanța de trimitere este sesizată în mod legal.

- 49 Aceste considerații nu pot fi repuse în discuție de argumentația pârâtelor din litigiul principal potrivit căreia Curtea ar proceda în acest mod la aprecierea validității Regulamentului 2020/123 în afara termenului de două luni prevăzut la articolul 263 TFUE și fără a dispune de toate elementele de fapt necesare pentru răspunsul său, de care ar fi beneficiat în cadrul unei acțiuni în anulare.
- 50 Astfel, este suficient să se amintească faptul că este inerent sistemului complet de căi de atac și de proceduri stabilit de Tratatul FUE, pe de o parte, la articolele 263 și 277 și, pe de altă parte, la articolul 267, ca justițiabilii să aibă, în contextul unei acțiuni formulate în fața unei instanțe naționale, dreptul de a contesta legalitatea unor dispoziții cuprinse în acte ale Uniunii care constituie fundamentul unei decizii sau al unui act național adoptat în privința lor, invocând nevaliditatea acestora din urmă, și de a determina această instanță, care nu este competentă să constate ea însăși o asemenea nevaliditate, să adreseze Curții, în această privință, o întrebare preliminară, cu excepția situației în care aceștia au dispus fără nicio îndoială de dreptul de a introduce o acțiune împotriva dispozițiilor menționate în temeiul articolului 263 TFUE și nu au făcut uz de acest drept în termenele prevăzute (Hotărârea din 28 martie 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punctele 66 și 67, precum și jurisprudența citată). Or, nu rezultă că FIE ar fi putut fără nicio îndoială să introducă o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 TFUE împotriva TAC-urilor în litigiu, ceea ce pârâtele din litigiul principal nu contestă.
- 51 În al treilea rând, astfel cum arată punctele 35-38 din prezenta hotărâre, în decizia de trimitere, instanța de trimitere a prezentat cu toată precizia necesară motivele pentru care are îndoile serioase cu privire la validitatea TAC-urilor în litigiu, pentru motivul că acestea nu ar respecta avizele ICES, preconizând un nivel de captură egal cu zero pentru stocurile menționate la punctul 28 din prezenta hotărâre. Astfel, instanța de trimitere a furnizat Curții informațiile necesare cu privire la motivele pentru care ea consideră cererea de decizie preliminară pertinentă pentru soluționarea litigiului cu care este sesizată.
- 52 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se considere că cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la a doua întrebare

- 53 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă anexa IA la Regulamentul 2020/123 este validă, în măsura în care a stabilit, pentru anul 2020, TAC-urile în litigiu peste nivelul de captură egal cu zero preconizat de avizele ICES emise în anul 2019 pentru stocurile de cod din vestul Scoției și din Marea Celtică, de merlan din Marea Irlandei și de cambulă din Marea Celtică de Sud (denumite în continuare „avizele ICES de zero capturi”), în raport cu obiectivele PCP prevăzute la articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1380/2013, în special cu cel care figurează la articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din acest regulament, precum și cu principiile bunei guvernante a acestei politici, în special cele prevăzute la articolul 3 literele (c) și (d) din regulamentul menționat, și ținând seama de articolele 9, 10, 15 și 16 din același regulament și de articolele 1-5, 8 și 10 din Regulamentul 2019/472.

- 54 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 35, 36 și 38 din prezenta hotărâre, îndoielile pe care instanța de trimitere le are cu privire la validitatea TAC-urilor în litigiu se întemeiază în esență pe două considerații. Pe de o parte, ea apreciază că Regulamentele nr. 1380/2013 și 2019/472 trebuie interpretate în sensul că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013 impunea Consiliului o obligație clară și fără derogări de a stabili TAC-urile în litigiu în conformitate cu cele mai bune avize științifice disponibile, pentru a obține pentru toate stocurile, inclusiv pentru cele vizate de aceste TAC-uri, rate de exploatare care să permită realizarea MSY cel târziu în anul 2020. Pe de altă parte, ea apreciază că avizele ICES de zero capturi constituiau în speță cele mai bune avize științifice disponibile, în special în sensul articolului 3 litera (c) din Regulamentul nr. 1380/2013.
- 55 Prin urmare, revine Curții sarcina de a examina, pe de o parte, în ce măsură marja de apreciere a Consiliului în cadrul stabilirii TAC-urilor în litigiu era limitată de obiectivul enunțat la articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1380/2013, precum și de avizele ICES de zero capturi și, pe de altă parte, dacă Consiliul a depășit în speță limitele marjei sale de apreciere.

Cu privire la limitele marjei de apreciere a Consiliului pentru a stabili TAC-urile în litigiu

- 56 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, astfel cum reiese din formularea articolului 43 alineatul (2) TFUE, Parlamentul European și Consiliul adoptă, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, printre altele, „dispoziții[le] necesare pentru îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul agriculturii și pescuitului”, în timp ce, în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) TFUE, Consiliul, la propunerea Comisiei Europene, adoptă „măsurile privind stabilirea prețurilor, a taxelor, a ajutoarelor și a contingentelor, precum și privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit”.
- 57 Trebuie amintit de asemenea că, potrivit jurisprudenței Curții, măsurile care implică o alegere politică rezervată legiuitorului Uniunii din cauza caracterului lor necesar pentru îndeplinirea obiectivelor aferente politicilor comune ale agriculturii și pescuitului trebuie să se întemeieze pe articolul 43 alineatul (2) TFUE, în timp ce adoptarea măsurilor privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit, conform articolului 43 alineatul (3) TFUE, nu necesită efectuarea unei astfel de alegeri, din moment ce asemenea măsuri au în principal caracter tehnic și se consideră că sunt luate pentru executarea dispozițiilor adoptate în temeiul articolului 43 alineatul (2) TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 2014, Parlamentul și Comisia/Consiliul, C-103/12 și C-165/12, EU:C:2014:2400, punctul 50, precum și Hotărârea din 1 decembrie 2015, Parlamentul și Comisia/Consiliul, C-124/13 și C-125/13, EU:C:2015:790, punctele 48 și 50).
- 58 Pe de altă parte, potrivit aceleiași jurisprudențe, alineatele (2) și (3) ale articolului 43 TFUE urmăresc finalități diferite și au, fiecare, un domeniu de aplicare specific, astfel încât pot fi utilizate separat pentru a constitui temeiul adoptării unor măsuri determinate din cadrul PCP, fiind stabilit că, atunci când adoptă acte în temeiul articolului 43 alineatul (3) TFUE, Consiliul trebuie să acționeze cu respectarea limitelor competențelor sale, precum și, dacă este cazul, a cadrului juridic stabilit deja de legiuitorul Uniunii în aplicarea articolului 43 alineatul (2) TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 decembrie 2015, Parlamentul și Comisia/Consiliul, C-124/13 și C-125/13, EU:C:2015:790, punctul 58).
- 59 În speță, cadrul juridic relevant stabilit de legiuitorul Uniunii este constituit, pe de o parte, din Regulamentul nr. 1380/2013, care prevede cadrul general al PCP, și, pe de altă parte, din Regulamentul 2019/472, care a stabilit un plan multianual pentru stocurile pescuite în apele occidentale și în apele adiacente, precum și pentru activitățile de pescuit care exploatează aceste

stocuri (denumit în continuare „planul multianual pentru apele occidentale”). În ceea ce privește domeniul de aplicare al acestui din urmă regulament, articolul 1 alineatele (1) și (4) prevăd că el acoperă atât stocurile enumerate la acest alineat (1), cât și capturile accidentale din apele occidentale în cadrul pescuitului din stocurile menționate. Or, astfel cum reiese din termenii anexei IA la Regulamentul 2020/123, TAC-urile în litigiu se aplică stocurilor care fac exclusiv obiectul capturilor accidentale și care se află în zonele de pescuit din stocurile enumerate la articolul (1) alineatul (1) din Regulamentul 2019/472. Prin urmare, revenea Consiliului sarcina de a stabili aceste TAC-uri cu respectarea nu numai a dispozițiilor Regulamentului nr. 1380/2013, ci și a celor ale Regulamentului 2019/472.

- 60 În ceea ce privește, în primul rând, Regulamentul nr. 1380/2013, trebuie arătat că articolul 2 alineatul (2) primul paragraf din acesta din urmă prevede principiul potrivit căruia PCP „aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului” și arată că această politică „urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea [MSY]”.
- 61 Astfel, după cum enunță considerentul (6) al acestui regulament, PCP trebuie să permită Uniunii să pună în aplicare obligațiile care îi revin în temeiul Convenției privind dreptul mării și al Acordului privind conservarea și gestionarea stocurilor de pește, la care ea este parte contractantă, în ceea ce privește conservarea, gestionarea și exploatarea stocurilor de pește.
- 62 În special, după cum reiese din considerentul (7) al regulamentului menționat și așa cum a subliniat în esență doamna avocată generală la punctele 25 și 26 din concluzii, adoptarea acestuia urmărește combaterea „reducerii continue a numeroase stocuri de pește” și „îmbunătăț[irea]” PCP prin reorientarea acesteia către obiectivul de sustenabilitate, pe termen lung, a activităților de pescuit, în special prin „adaptarea ratelor de exploatare” a acestor stocuri pentru a asigura, „într-o perioadă rezonabilă de timp”, realizarea obiectivului de refacere și de menținere a populațiilor exploatate peste nivelurile care permit obținerea MSY.
- 63 Mai precis, „în vederea atingerii [acestui] obiectiv”, articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1380/2013 prevede că „rata de exploatare a [MSY] trebuie obținută acolo unde este posibil, până în 2015, și în mod progresiv, printr-o creștere incrementală, cel târziu până în 2020, pentru toate stocurile”.
- 64 Din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că, deși există o anumită latitudine pentru stabilirea unei rate de exploatare care să permită obținerea MSY între anul 2015 și anul 2020, în schimb, astfel cum subliniază expresiile „cel târziu” și „toate stocurile”, termenul pentru îndeplinirea acestui obiectiv expiră în principiu în anul 2020 pentru toate resursele biologice prezente în zonele de gestionare acoperite de PCP, în conformitate cu definiția noțiunii de „stoc” care figurează la articolul 4 punctul 14 din acest regulament.
- 65 Cu toate acestea, *primo*, dispoziția menționată trebuie interpretată în lumina articolului 2 din Regulamentul nr. 1380/2013 în ansamblul său, care impune la alineatul (1) ca PCP să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură asigură condiții de mediu sustenabile pe termen lung și sunt gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de realizare de beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de contribuire la disponibilitatea aprovizionării cu alimente. Printre aceste din urmă obiective figurează la articolul 2 alineatul (5) literele (c) și (f) din regulamentul respectiv cel de a oferi condiții pentru o industrie a capturii și prelucrării

resurselor piscicole și activități desfășurate pe uscat legate de pescuit viabile și competitive din punct de vedere economic și cel de a contribui la un nivel de trai echitabil pentru cei ce depind de activitățile de pescuit, ținând seama de pescuitul costier și de aspectele socioeconomice.

- 66 Pe de altă parte, rezultă de asemenea din acest articol 2, interpretat în ansamblu, că sustenabilitatea ecologică pe termen lung a activităților de pescuit implică nu numai stabilirea unor rate de exploatare a speciilor care să permită obținerea MSY, ci și, în conformitate cu alineatul (3) al acestuia, reducerea la minim a impacturilor negative ale acestor activități asupra ecosistemului marin și în special, astfel cum se arată la alineatul (5) litera (a), eliminarea treptată a aruncării capturilor înapoi în mare, de la caz la caz, luând în considerare cele mai bune avize științifice disponibile, prin evitarea și reducerea pe cât posibil a capturilor nedorite, și asigurând treptat debarcarea capturilor.
- 67 *Secundo*, trebuie arătat că, potrivit articolului 10 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1380/2013, planurile multianuale conțin printre altele obiective compatibile cu obiectivele prevăzute în special la articolul 2 și cu dispozițiile relevante de la articolul 9 din acest regulament, precum și ținte cuantificabile, cum ar fi ratele de mortalitate prin pescuit.
- 68 În această privință, trebuie arătat că articolul 9 alineatul (5) din regulamentul menționat prevede că planurile multianuale adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din același regulament pot conține obiective și măsuri de conservare specifice bazate pe abordarea ecosistemică, pentru a aborda problemele specifice ale pescuitului mixt în legătură cu realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013 pentru amestecurile de stocuri vizate de plan, în cazurile în care avizele științifice indică faptul că nu se poate obține sporirea selectivității.
- 69 Acest articol 9 alineatul (5) trebuie interpretat în lumina considerentului (8) al acestui regulament, care arată că „[d]eciziile de gestionare în materie de [MSY] în cadrul pescuitului mixt” trebuie „să ia în calcul dificultatea de a pescui toate stocurile din cadrul unui pescuit mixt și de a obține [MSY] în același timp, în special în cazurile în care avizele științifice arată că este foarte dificil să se evite așa-numitele specii de blocaj prin creșterea selectivității uneltelor de pescuit utilizate”. Faptul că legiuitorul Uniunii a considerat necesar să aducă aceste precizări, imediat după ce a enunțat în considerentul (7) al regulamentului menționat obiectivul de restaurare a tuturor stocurilor la nivelul MSY până cel târziu în anul 2020, subliniază intenția sa de a nu exclude posibilitatea de a adapta acest obiectiv în cazurile în care el nu ar putea fi atins simultan pentru toate stocurile din cadrul unui pescuit mixt.
- 70 Astfel, după cum arată în esență doamna avocată generală la punctul 8 din concluzii, în cadrul pescuitului mixt în sensul articolului 4 punctul 36 din Regulamentul nr. 1380/2013, cu alte cuvinte pescuitului în cursul căruia este probabilă capturarea mai multor specii prin aceeași operațiune de pescuit, stocurile pentru care cota alocată este zero sau epuizată cât mai repede posibil pot avea ca efect „blocarea” pescuitului, obligând navele de pescuit să înceteze orice operațiune înainte de atingerea cotelor alocate pentru celelalte specii, în special pentru cele vizate de respectivele operațiuni. Acest fenomen este accentuat de obligația de debarcare, instituită prin articolul 15 din acest regulament, care impune păstrarea la bord, înregistrarea și deducerea din cotele aplicabile stocului în cauză a tuturor peștilor capturați și care, în conformitate cu calendarul definit la alineatul (1) al acestui articol, se aplică integral de la 1 ianuarie 2019. În plus, astfel cum se subliniază în considerentul (8) al regulamentului menționat, așa-numitele specii de blocaj nu pot fi întotdeauna evitate prin creșterea selectivității uneltelor de pescuit utilizate.

- 71 Rezultă, aşadar, din articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1380/2013, interpretat în lumina considerentului (8) al acestui regulament, că legiuitorul Uniunii a intenţionat să prevadă, în cadrul planurilor multianuale, posibilitatea adaptării obiectivelor enunţate la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul menţionat, în special a celui care figurează la al doilea paragraf al acestui alineat (2), pentru a ţine seama de dificultatea, în cadrul pescuitului mixt, de a obţine o rată de exploatare care să permită realizarea MSY pentru toate stocurile exploatare în acelaşi timp, având în vedere fenomenul speciilor de blocaj, în cazul în care creşterea selectivităţii uneltelor de pescuit nu permite evitarea acestora.
- 72 În această privinţă, în al doilea rând, în cadrul Regulamentului 2019/472, legiuitorul Uniunii a stabilit la articolele 4 şi 5 din regulamentul respectiv un regim de gestionare diferenţiat, pe de o parte, pentru stocurile-ţintă şi, pe de altă parte, pentru stocurile capturate accidental, urmărind tocmai să ţină seama de particularităţile pescuitului mixt, conform articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1380/2013.
- 73 Astfel, pe de o parte, articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul 2019/472 stabileşte pentru stocurile-ţintă o rată-ţintă a mortalităţii prin pescuit în conformitate cu intervalele F_{MSY} definite la articolul 2 punctul 2 din acest regulament, şi anume intervale de valori „furnizate în cele mai bune avize ştiinţifice disponibile, [...] în care toate nivelurile mortalităţii prin pescuit asigură [MSY] pe termen lung” şi prevede că acest obiectiv trebuie să fie atins cât mai curând posibil şi în mod progresiv, printr-o creştere incrementală, cel târziu până în 2020. Astfel, această ţintă precizează, în ceea ce priveşte stocurile-ţintă acoperite de planul multianual pentru apele occidentale, obiectivul de obţinere a ratei de exploatare care să permită realizarea MSY cel târziu până în 2020, pentru toate stocurile, enunţat la articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1380/2013.
- 74 Pe de altă parte, articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul 2019/472 prevede că măsurile de gestionare pentru stocurile capturilor accidentale, inclusiv, după caz, posibilităţile de pescuit, se stabilesc „ţinând cont de cele mai bune avize ştiinţifice disponibile” şi că acestea sunt în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 3 din regulamentul respectiv, care preiau, în termeni generali, obiectivele de sustenabilitate a mediului pe termen lung enunţate la articolul 2 din Regulamentul nr. 1380/2013. În plus, articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul 2019/472 prevede că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1380/2013, gestionarea pescuitului mixt în ceea ce priveşte stocurile capturilor accidentale ia în calcul dificultatea de a pescui toate stocurile la MSY în acelaşi timp, „în special în cazurile în care acest lucru conduce la o închidere prematură a activităţilor de pescuit”.
- 75 Trebuie să se deducă de aici că termenul maxim pentru obţinerea unei rate de exploatare care să permită realizarea MSY, prevăzut la articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1380/2013, se aplică în mod strict şi fără excepţie stocurilor-ţintă enumerate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul 2019/472. Totuşi, pentru gestionarea stocurilor capturilor accidentale care intră sub incidenţa acestui din urmă regulament şi în special pentru definirea posibilităţilor de pescuit pentru aceste stocuri, Consiliul dispune de o marjă de apreciere, având în vedere dificultăţile care decurg din stabilirea unor astfel de rate de exploatare pentru toate stocurile pescuite în acelaşi timp, în special dacă această stabilire trebuie să conducă la închiderea prematură a unei activităţi de pescuit din cauza fenomenului speciilor de blocaj descrise la punctul 70 din prezenta hotărâre.
- 76 Această interpretare a articolelor 4 şi 5 din Regulamentul 2019/472 este confirmată de economia generală şi de geneza acestui regulament.

- 77 În ceea ce privește economia generală a regulamentului menționat, trebuie arătat că acesta din urmă prevede alte măsuri menite să țină seama de dificultățile specifice ale pescuitului mixt indicate la punctul 71 din prezenta hotărâre, care sunt complementare regimului de gestionare diferențiat pentru stocurile-țintă și pentru stocurile capturate accidental stabilit la articolele 4 și 5 amintite. Astfel, în special, pe de o parte, atunci când capacitatea de reproducere a acestui stoc este amenințată, articolul 8 alineatul (2) din același regulament prevede posibilitatea adoptării unei măsuri de remediere de suspendare a pescuitului direcționat pentru acest stoc, însoțită de reducerea adecvată a posibilităților de pescuit. Într-o asemenea situație, stocul în cauză poate face obiectul doar al unor capturi accidentale. Pe de altă parte, articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul 2019/472 stabilește pentru statele membre obligația, atunci când alocă posibilitățile de pescuit puse la dispoziția lor de Consiliu, de a ține cont de compoziția probabilă a capturilor realizate de navele care participă la pescuitul mixt.
- 78 În ceea ce privește geneza acestui regulament, în expunerea de motive a Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui plan multianual pentru stocurile de pește din apele occidentale și apele adiacente și pentru activitățile de pescuit care exploatează stocurile respective, de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1139 de stabilire a unui plan multianual pentru Marea Baltică și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007 și (CE) nr. 1300/2008 [COM(2018) 149 final], care a condus la adoptarea Regulamentului 2019/472, Comisia subliniază printre altele riscul unei „utiliz[ă]ri insuficiente a cotelor în cadrul pescuitului mixt desfășurat în apele occidentale”, ca urmare a fenomenului speciilor de blocaj care apare în cazul aplicării integrale a obligației de debarcare. Din acest motiv ea precizează că, în cadrul planului multianual pentru apele occidentale, „stocurile care determină comportamentul pescarilor și care sunt importante din punct de vedere economic ar trebui să fie gestionate în conformitate cu intervalele F_{MSY} ” și că „aproximativ 95 % din volumul debarcărilor în apele occidentale va fi gestionat în conformitate cu [MSY]”, „[r]estul, adică stocurile care sunt capturate preponderent drept capturi accidentale, trebui[nd] să fie gestionate în conformitate cu abordarea precauționară”.
- 79 Din tot ceea ce precedă rezultă că, dat fiind că TAC-urile în litigiu se aplică stocurilor care sunt exclusiv capturate accidental, Consiliul dispunea de o marjă de apreciere pentru a stabili dacă era posibil să se fixeze aceste TAC-uri la nivelul care permitea obținerea MSY și, prin urmare, dacă era necesară conformarea la avizele ICES de zero capturi.
- 80 Cu toate acestea, trebuie amintit că, atunci când Consiliul stabilește TAC-urile și alocă posibilitățile de pescuit între statele membre, el este chemat să efectueze evaluarea unei situații economice complexe, în vederea căreia dispune, în principiu, de o largă marjă de apreciere care nu privește în mod exclusiv stabilirea naturii și a domeniului de aplicare a dispozițiilor care trebuie adoptate, ci și, într-o anumită măsură, constatarea datelor de bază. Controlând exercitarea unei asemenea competențe, instanța trebuie să se limiteze la a examina dacă această exercitare nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autoritatea în discuție nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 ianuarie 2017, Spania/Consiliul, C-128/15, EU:C:2017:3, punctul 46 și jurisprudența citată). Prin urmare, revine Curții sarcina de a examina dacă Consiliul a depășit în mod vădit limitele acestei marje de apreciere.

Cu privire la aspectul dacă Consiliul a depășit în mod vădit limitele marjei sale de apreciere

- 81 În primul rând, astfel cum reiese în mod explicit din considerentul (7) al Regulamentului 2020/123, Consiliul a constatat că, dacă TAC-urile în litigiu ar fi stabilite la nivelul indicat în avizele ICES de zero capturi, obligația de a debarca integral capturile, inclusiv capturile accidentale din stocurile respective, din cadrul activităților de pescuit mixt ar conduce la fenomenul speciilor de blocaj. Din acest motiv, potrivit termenilor acestui considerent (7), „[p]entru a se ajunge la un echilibru corect între pescuitul continuu, având în vedere eventualele implicații socioeconomice grave, și necesitatea de a atinge o stare biologică bună pentru aceste stocuri”, Consiliul a considerat că, „luând în considerare dificultatea de a pescui concomitent toate stocurile din cadrul activităților de pescuit mixt la un nivel care să permită [MSY]”, trebuie stabilite TAC-uri specifice pentru capturile accidentale din stocurile respective și fixate la un „nivel care să fie de așa natură încât rata mortalității pentru stocurile respective să scadă și să ofere stimulente pentru a îmbunătăți selectivitatea și evitarea”.
- 82 Or, această constatare nu este afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 83 În această privință, trebuie să se arate că respectiva constatare se întemeiază pe un aviz al ICES din luna noiembrie 2019, în care acesta a evaluat nivelul probabil al capturilor accidentale prelevate în anul 2020 din stocurile pentru care a emis avize de zero capturi, în ipoteza în care TAC-urile pentru stocurile vizate ar fi conforme avizelor pe care le-a emis pentru aceste din urmă stocuri. Or, în avizul menționat, ICES a estimat respectivele capturi accidentale probabile la niveluri semnificativ mai mari decât zero, și anume la 1 279 de tone pentru stocul de cod vizat de primul TAC în litigiu, între 1 606 și 1 854 de tone pentru stocul din aceeași specie vizat de al doilea dintre aceste TAC-uri, în funcție de nivelul capturilor de eglefin, între 901 tone și 917 tone pentru merlan, în funcție de nivelul capturilor de langustină, și, în lipsa unor date științifice, la aproximativ 100 de tone pentru cambulă, având în vedere nivelul debarcărilor recente. Așadar, din avizul menționat se putea deduce că stabilirea unor TAC-uri egale cu zero pentru aceste stocuri risca să determine închiderea prematură a activităților de pescuit pentru stocurile-țintă cu care erau asociate stocurile menționate și, în consecință, să afecteze viabilitatea economică a flotelor de pescuit în cauză și nivelul de trai al persoanelor dependente de aceste activități.
- 84 În al doilea rând, astfel cum s-a arătat la punctul 81 din prezenta hotărâre, din considerentul (7) al Regulamentului 2020/123 reiese că TAC-urile în litigiu au fost stabilite pentru a concilia obiectivul pescuitului continuu cu cel al atingerii unei stări biologice bune pentru stocurile în cauză. În special, acest considerent (7) arată că TAC-urile respective au fost stabilite la un nivel care să fie de așa natură încât rata mortalității prin pescuit să scadă și să ofere stimulente pentru a îmbunătăți selectivitatea și evitarea.
- 85 În această privință, pe de o parte, este necesar să se arate că Consiliul a stabilit TAC-urile în litigiu fie, în ceea ce privește TAC-ul aplicabil codului din vestul Scoției, la nivelul estimării capturilor accidentale furnizate de ICES, fie, în ceea ce privește celelalte TAC-uri în litigiu, la un nivel inferior acestei estimări. Respectivul măsură erau, așadar, de natură să încurajeze navele de pescuit să limiteze astfel de capturi accidentale în cazul capturării stocurilor-țintă, pentru a evita riscul unei închideri premature a activităților de pescuit în cauză.
- 86 Pe de altă parte, Consiliul s-a întemeiat pe avizul ICES din luna noiembrie 2019 pentru a stabili trei dintre TAC-urile în litigiu, astfel încât să permită o creștere a biomasei stocurilor în cauză cuprinsă între aproximativ 10 % și 100 %, TAC-ul pentru cambulă în Marea Celtică de Sud fiind întemeiat, în lipsa unor date științifice furnizate de ICES, pe abordarea precaută. Or, în pofida

cifrelor indicate de instanța de trimitere și confirmate în ședință de Comisie și de Consiliu, care evidențiază partea semnificativă a biomasei rezervelor de cod și de merlan în cauză reprezentată de TAC-urile în litigiu aplicabile acestor stocuri, astfel cum s-a arătat la punctul 37 din prezenta hotărâre, din ansamblul elementelor prezentate Curții nu reiese că nivelurile la care au fost stabilite aceste TAC-uri erau vădit incompatibile cu obiectivul Consiliului care viza, așa cum reiese din considerentul (8) al Regulamentului 2020/123, stabilirea biomasei stocurilor vulnerabile la niveluri durabile, în conformitate cu perspectiva pe termen lung enunțată la articolul 3 litera (d) din Regulamentul nr. 1380/2013. În plus, aceste niveluri se bazează fie, în conformitate cu articolul 3 litera (c) din acest regulament și cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul 2019/472, pe „cele mai bune avize științifice disponibile”, în speță, avizul ICES menționat la punctul 83 din prezenta hotărâre, fie pe abordarea precaută impusă, în lipsa unor asemenea avize, de articolul 5 alineatul (2) din acest regulament.

- 87 În al treilea rând, din Regulamentul 2020/123 reiese că au fost adoptate mai multe măsuri de remediere, în plus față de TAC-urile în litigiu, în vederea limitării capturilor accidentale din stocurile vizate de avizele ICES de zero capturi.
- 88 *Primo*, pentru a se ține seama de instituirea obligației de debarcare, articolul 8 din acest regulament prevede că un mecanism privind schimbul de cote se aplică TAC-urilor în litigiu pentru a pune un procent din cotele de captură alocate anumitor state membre la dispoziția statelor membre care nu au o cotă, în scopul acoperirii capturilor accidentale inevitabile ale acestora din urmă. După cum se arată în considerentul (7) al regulamentului menționat, acest mecanism permite să se garanteze că posibilitățile de pescuit alocate statelor membre vor fi utilizate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1380/2013, care prevede că respectivele posibilități de pescuit nu mai reflectă debarcările, ci capturile, în lipsa autorizării aruncării înapoi în mare a stocului în cauză.
- 89 *Secundo*, așa cum reiese din considerentul (8) al Regulamentului 2020/123, pentru a reduce capturile din stocurile pentru care Consiliul a stabilit TAC-uri de capturi accidentale, din care fac parte TAC-urile în litigiu, posibilitățile de pescuit pentru activitățile de pescuit mixt în care se pot produce aceste capturi au fost stabilite la niveluri care să permită refacerea celor mai vulnerabile stocuri. Astfel, după cum arată în esență Comisia, pentru a reduce presiunea exercitată de pescuitul care vizează eglefinul asupra codului din Marea Celtică, TAC-ul pentru stocul-țintă de eglefin situat în zonele corespunzătoare a fost stabilit prin anexa IA la acest regulament la 10 859 de tone, în loc de 16 671 de tone preconizate de ICES pentru acest stoc.
- 90 *Tertio*, după cum se arată în considerentele (16)-(18) ale regulamentului menționat, având în vedere avizele ICES de evaluare a nivelului rezervelor de cod din Marea Celtică sub B_{lim} , în sensul articolului 2 alineatul (8) din Regulamentul 2019/472, și anume nivelul de referință al biomasei stocului de reproducere sub care poate exista capacitate de reproducere redusă, pe de o parte, pescuitul direcționat din acest stoc este, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat, suspendat și, pe de altă parte, la articolul 13 din Regulamentul 2020/123 sunt prevăzute măsuri care impun caracteristici specifice pentru uneltele de pescuit utilizate în această zonă, pentru a consolida selectivitatea acestora în ceea ce privește respectivele stocuri.
- 91 *Quarto*, așa cum se arată în considerentul (26) al acestui regulament, pentru ca TAC-ul stabilit să nu fie depășit de capturile efectuate în anul 2020, statele membre s-au angajat să nu aplice, în special pentru stocurile de cod din vestul Scoției, de merlan din Marea Irlandei și de cambulă din Marea Celtică de Sud, flexibilitatea de la an la an prevăzută la articolul 15 alineatul (9) din

Regulamentul nr. 1380/2013, care le permite să autorizeze debarcarea, în limita a 10 % din debarcările autorizate, de cantități suplimentare din stocul care face obiectul unei obligații de debarcare, care trebuie deduse din viitoarele lor cote.

- 92 În consecință, TAC-urile în litigiu au fost stabilite, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile, la un nivel care nu este vădit inadecvat pentru a concilia obiectivul continuării activităților de pescuit mixt cu cel al restabilirii stării biologice bune a stocurilor în cauză. În plus, ele au fost însoțite de măsuri de remediere de natură să limiteze capturile accidentale efectuate în anul 2020 din stocurile care fac obiectul acestor TAC-uri și, pe cale de consecință, impactul pescuitului mixt în cauză asupra acestor stocuri. Prin urmare, trebuie să se considere că, prin adoptarea TAC-urilor menționate, Consiliul nu a depășit în mod vădit limitele marjei sale de apreciere, definite de Regulamentul nr. 1380/2013, în special de articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf, de articolul 3 literele (c) și (d) și de articolul 9 alineatul (5) din acest regulament, precum și de articolul 5 din Regulamentul 2019/472 și în special de alineatul (3) al acestuia.
- 93 Având în vedere toate considerațiile care precedă, este necesar să se concluzioneze că examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea anexei IA la Regulamentul 2020/123, în măsura în care această anexă a stabilit, pentru anul 2020, TAC-urile în litigiu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 94 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea anexei IA la Regulamentul (UE) 2020/123 al Consiliului din 27 ianuarie 2020 de stabilire, pentru anul 2020, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit ale Uniunii, în anumite ape din afara acesteia, în măsura în care această anexă a stabilit, pentru anul 2020, capturile totale admisibile (TAC-urile) pentru cod (*Gadus morhua*), pe de o parte, în zona 6a, precum și în apele Uniunii Europene și în apele internaționale din zona 5b la est de 12° 00' V (COD/5BE6A), și, pe de altă parte, în zonele 7b, 7c, 7e-7k și 8-10 și în apele Uniunii din zona Comitetului pentru pescuit în zona central-estică a Atlanticului (CECAF) 34.1.1 (COD/7XAD34), pentru merlan (*Merlangius merlangus*) în zona 7a (WHG/07A) și pentru cambulă (*Pleuronectes platessa*) în zonele 7h, 7j și 7k (PLE/7HJK).

Semnături